

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobkyně: **B. O.,** zast. JUDr. Alenou Lasotovou, advokátkou se sídlem Ostrava - Moravská Ostrava, Přívozská 10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 4. 2009, č. j. OAM-190/VL-18-08-2009, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 9. 2009, č. j. 62 Az 9/2009 - 30,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Zástupkyni žalobkyně JUDr. Aleně Lasotové, advokátce, **se nepřiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) domáhala zrušení shora označeného usnesení, kterým jí byla ustanovena pro řízení o žalobě proti shora označenému rozhodnutí žalovaného ve věci neudělení mezinárodní ochrany zástupkyně z řad advokátů, JUDr. Alena Lasotová, advokátka se sídlem Ostrava – Moravská Ostrava, Přívozská 10.

Stěžovatelka v podané kasační stížnosti navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a tvrdí, že „paní advokátka je neustále nepřítomná na této adrese, nedokážu se s ní telefonicky spojit“. Dále stěžovatelka uvádí, že opakovaně žádá soud o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů v Praze, protože teď bydlí v Praze. K paní advokátce JUDr. Aleně Lasotové již nemá důvěru, důvěru má k panu advokátu Mgr. A. Perepečenovu, se sídlem na adrese ul. Jana Zajíce 36, Praha 7, který je stále přítomný a je schopen s ní dále pracovat.

Podle ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s. věta před středníkem, *navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát.*

Stěžovatelka tyto zákonné podmínky splnila, a proto jí také byla napadeným usnesením zástupkyně – advokátka ustanovena. V podané kasační stížnosti vyjadřuje nespokojenost s ustanovenou advokátkou a požaduje ustanovení jiného zástupce – advokáta, jehož si vybrala a jmenovitě jej označuje.

Nejvyšší správní soud se otázkou práva na ustanovení zcela konkrétní osoby zástupcem již opakovaně zabýval. K tomu lze odkázat zejména na rozsudek ze dne 8. 9. 2005, č. j. 6 Ads 64/2005 - 25, www.nssoud.cz, podle něhož „*právo na ustanovení zástupce (§ 35 odst. 7 s. ř. s.) není právem na ustanovení konkrétní osoby, kterou navrhovatel v návrhu označuje*“. V tomto rozhodnutí se Nejvyšší správní soud vyjádřil i k situaci, kdy ustanovený advokát nemá sídlo v místě bydliště účastníka řízení. Podotýká se, že v době podání žaloby se žalobkyně zdržovala v obvodu Krajského soudu v Ostravě, tedy i v místě sídla ustanovené zástupkyně.

Právem na ustanovení zástupce a s tím souvisejícími otázkami se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu, který dospěl k závěru, že účastník soudního řízení sice má právo na ustanovení zástupce, který je schopen poskytnout a zajistit odborné zastoupení v řízení před soudem, nikoli však právo na ustanovení konkrétního zástupce, kterého stěžovatel označuje v návrhu, zvláště pokud svůj návrh neopře o rozumné a věcně oprávněné důvody (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2009, č. j. 7 Azs 24/2008 - 141).

K uvedenému je navíc třeba dodat, že v nyní posuzovaném případě stěžovatelka v návrhu na ustanovení zástupce žádnou konkrétní osobu ani nenavrhovala. Tak tomu činní až v kasační stížnosti.

Pokud stěžovatelka obecně namítá, že advokátka je neustále nepřítomná na své adrese, a stěžovatelka se s ní nedokáže telefonicky spojit, což přičítá k tíži zástupkyně, z těchto nekonkrétních obvinění Nejvyšší správní soud nemohl vyvodit závěry pro danou kasační stížnost. Proto bude na krajském soudu, aby po náležité konkretizaci výtek stěžovatelky, pokud je stěžovatelka učiní, zvážil zproštění ustanovené advokátky funkce zástupce a případně ustanovil jinou vhodnou osobu.

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo než kasační stížnost jako nedůvodnou podle § 110 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítnout.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Ustanovené zástupkyni stěžovatelky Nejvyšší správní soud nepřiznal odměnu za zastupování, neboť z obsahu spisu nezjistil žádný úkon advokátky v tomto řízení, což je logickým vyústěním toho, že kasační stížností bylo napadeno právě usnesení o ustanovení JUDr. Aleny Lasotové zástupkyní stěžovatelky.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. února 2010

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu